

Sygnatura akt I C 1883/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 29-12-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 18-12-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. na rzecz powódki D. L. kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych o/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.005,61 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 94,89 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 205,11 zł tytułem brakujących kosztów sądowych, z tym że zalicza na poczet tej kwoty nadpłaconą zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 74,99 zł.

I C 1883/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 20 grudnia 2013 r. powódka D. L. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) SA zadośćuczynienia w kwocie 5700 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powyższego żądania wskazano iż powódka uległa w dniu 31 stycznia 2013 r. wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W wyniku wypadku powódka doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, następnie, do 27 marca 2013 r., przechodziła leczenie, a do 25 czerwca 2013 r. rehabilitację. W okresie do 23 marca 2013 r. była także niezdolna do pracy. Skutki wypadku odczuwa do chwili obecnej, pogorszył się także stan jej zdrowia psychicznego

Wyplacone jej dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 4300 zł uznała za zaniżone.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 7 lutego 2014 r. strona pozwana (...) SA SA zażądała oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swej odpowiedzialności co do zasady, zarzuciła, że ustaliła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 4300 zł, co było adekwatne do doznanej przez powoda krzywdy.

Pismem z 7 października 2014 r. powódka rozszerzyła żądanie, domagając się w związku ze stwierdzonym uszczerbkiem na zdrowiu zadośćuczynienia w kwocie 11700 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 stycznia 2013 r. powódka D. L. uczestniczyła w wypadku drogowym spowodowanym przez osobę posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA. Powódka z zawodu jest policjantką..

(bezsporne)

W wyniku wypadku powód doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, co skutkowało dwuprocentowym trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Zalecono jej stosowanie kołnierza ortopedycznego przez dwa tygodnie, objęto ją leczeniem specjalistycznym, które trwało do 25 marca 2013 r. na zwolnieniu lekarskim przebywała do 23 marca 2013 r. Skutkiem wypadku było był także zespół stresu pourazowego, który został zdiagnozowany w marcu 2013 r. z zaleceniem psychoterapii i skutkowało sześcioprocentowym długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu psychicznym.

W czerwcu 2013 r. powódka przechodziła także zabiegi rehabilitacyjne. Po zakończeniu leczenia została zwolniona z policyjnych testów sprawnościowych i przeszła je dopiero w październiku 2014 r. Obecnie odczuwa sporadyczne bóle głowy i nieznaczne bóle kręgosłupa z towarzyszącymi parastezjami rak, przede wszystkim palca IV V lewej ręki

(dowód: dokumentacja lekarska powoda – k. 8-46, zwolnienia lekarskie – k. 47-48, opinia psychologiczna – k. 49-51, opinia biegłych A. D. i Z. B. – k. 110-114 i 145-147, opinia biegłego D. R. – k. 141-143 i 190, przesłuchanie powódki – rozprawa w dniu 18 grudnia 2014 r.)

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 4 marca 2013 r.

(bezsporne)

Powódka otrzymała od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 4300 zł.

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. W rozpoznawanej sprawie nie ulegało wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę ubezpieczoną u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Sporny pozostawał natomiast rozmiar należnego powodowi zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w zw. z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu charakter obrażeń i rozmiar powstałego u powoda uszczerbku na zdrowiu, uzasadniał przyznanie mu zadośćuczynienia w wysokości 12300 zł. Wskazane okoliczności zostały ustalone na podstawie opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii oraz psychiatrii, których strony nie kwestionowały, a Sąd uznał za rzetelne, a także zgromadzonej dokumentacji lekarskiej i przesłuchania powódki.

Przy ustaleniu zadośćuczynienia należało uwzględnić fakt, iż bezspornie powódka doznała bolesnego urazu kręgosłupa oraz zespołu stresu pourazowego, które utrudniały jej normalne funkcjonowanie. Dla wysokości zadośćuczynienia decydujące znaczenie miał przy tym nie tyle wyrażony liczbowo zakres uszczerbku na zdrowiu (co ma oczywiście

znaczenie pomocnicze), co ustalony na podstawie dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego charakter tego uszczerbku. Nie można zatem mechanicznie przeliczać wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na jakąś konkretną kwotę za każdy 1 % tego uszczerbku. Wypada zauważyć, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż uszczerbek na zdrowiu powódki jest trwały, a dolegliwości bólowe mogą się u niej pojawiać także w przyszłości. Nie ulegało też wątpliwości, że uraz miał znaczny wpływ na zdolność powódki do służby, skoro niemal przez półtora roku po wypadku była zwolniona z obowiązkowych testów sprawnościowych. Odnośnie uszczerbku na zdrowiu psychicznym trudno czynić powódce zarzut, że nie podjęła natychmiastowego leczenia po wypadku. Leczenie psychiatryczne ma dla pacjentów wymiar stygmatyzujący, a decyzja o jego podjęciu związana jest zasadniczo ze wsparciem osób bliskich. Jest więc oczywistym, że inaczej, niż przy urazach fizycznych, powódka nie była zdolna do podjęcia szybkiej decyzji o leczeniu. Zdaniem Sądu strona pozwana niedostatecznie uwzględniła, że charakter pracy powódki wpływa realnie na rozmiar wyrządzonej jej krzywdy. Od policjanta wymaga się ponadprzeciętnej sprawności zarówno fizycznej, jak i psychicznej, wobec czego uszczerbek na zdrowiu był dla powódki szczególnie dotkliwy.

Z drugiej strony kwota żądana przez powódki była kwotą wygórowaną. Z opinii biegłych w sprawie wynikało, iż jej leczenie zostało zakończone. Ostatecznie też powróciła też do pełnej sprawności, skoro w październiku 2014 r. przeszła testy sprawnościowe

Zdaniem Sądu okoliczności omówione wyżej przemawiały za przyznaniem powódce zadośćuczynienia w kwocie 12300 zł. Mając na uwadze, że strona pozwana zapłaciła dobrowolnie 4300 zł, należną kwotę 12300 zł obniżono o kwotę 4300 zł i zasądzone na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 8000 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zadośćuczynienie, jak w pkt II.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Powódka zgłosiła szkodę już w marcu 2013 r., zatem nie było przeszkód, żeby w terminie zakreślonym w art. 817 kc prawidłowo ustalić wszystkie okoliczności niezbędne dla właściwego określenia zadośćuczynienia. Odsetki od daty wyrokowania, jak tego pragnął pozwany, mogłyby zostać zasądzone jedynie w przypadku, gdyby dopiero w toku procesu ujawniły się nowe okoliczności wpływające na wysokość zadośćuczynienia. Tymczasem takie okoliczności zasadniczo się nie pojawiły. Zarówno uraz fizyczny, jak i uraz psychiczny był już diagnozowane w marcu 2013 r. Już wówczas można było zatem prawidłowo ich skutki w przyszłości, w szczególności z uwzględnieniem charakteru pracy powódki

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzeczono stosując art. 100 kpc. Powódka wygrała proces w 68,37 %, zatem należał jej się zwrot 68,37 % poniesionych kosztów procesu, w tym 285 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 500 zł tytułem wydatków na opinię biegłego, 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Stronie pozwanej należało się natomiast 31,63 % kosztów w wysokości 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 1325,01 zł tytułem kosztów zaliczek na poczet opinii biegłych i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ostatecznie zatem na rzecz powódki zasądzone kwotę 1005,61 zł.

O kosztach opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa orzeczono na podstawie art. 130³ § 2 kpc, w zw. z art. 100 kpc, obciążając nią strony proporcjonalnie do wyniku procesu. Na poczet opłaty obciążającej pozwanego zaliczono przy tym niewykorzystaną nadwyżkę zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 74,99 zł.